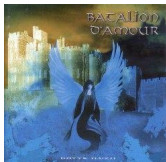

Batalion d'Amour - Dotyk Iluzji (1999)

Wpisany przez bluelover
Wtorek, 25 Luty 2014 16:47 -

Batalion d'Amour - Dotyk Iluzji (1999)

1. "Dotyk Iluzji" 05:03 2. "Zapomnienie" 07:09 3. "Chromonikelnia" 03:08 4. "Epitafium" 05:13 5. "Personal Jesus (Depeche Mode Cover)" 03:31 6. "Szukając" 06:45 7. "Gdy Miłość Umiera" 03:26 8. "Nie Widzieć Krwi" 04:30 9. "Znowu W Noc" 03:07 10. "Prywatne Piekło" 03:30 11. "W Połowie Drogi Donikąd" 07:26 12. "Blood's On Our Hands" 04:30
Muzycy: Anna Blomberg (Zachar) - śpiew Piotr Grzesik - śpiew, gitara basowa Robert Kolud - gitara Tomasz Ziemiński - gitara Mirosław Zając - instrumenty klawiszowe Mariusz Pająk – perkusja + Piotr Kolleck (Tower) – śpiew

"Dotyk Iluzji" to milowy krok naprzód, w porównaniu z tym, co grupa prezentowała na debiucie. Muzyka nie wydaje się już jednostajna, płaska i monotonna. Wręcz przeciwnie - zadziwia bogatą melodyką, przestrzennym brzmieniem i niesamowitym klimatem, zarzuconym na dźwięki niczym całun piękna nocy. Już po pierwszym przesłuchaniu czuć, że tym razem zespół więcej uwagi poświęcił gitarom, przez co śmieiej wszedł w rejony zmetalizowanego gotyku. I wyszło to tylko na dobre, bowiem melancholijne solówki ("W Połowie Drogi do Nikąd", "Zapomnienie", "Dotyk Iluzji"), czarujące melodie i wszechobecny smutek ("Szukając", "W Połowie Drogi do Nikąd"), to mocny atut "Dotyku...". Podobnie jak śpiew Ani Zachar, która powoli wyrasta na jedną z pierwszych dam mrocznej sceny. Dysponuje ona ciekawą barwą głosu, momentami nasuwającą skojarzenia z niezastąpioną Anją Orthodox (od tego porównania trudno dziś uciec, jednak w tym przypadku absolutnie nie jest ono zarzutem). Oprócz Ani za stronę wokalną w Batalionie odpowiedzialny jest Piotr Grzesik. Wielu uważa, że męski głos to zdecydowanie słaby punkt tej grupy. Trudno jednoznacznie rozstrzygnąć, czy to rzeczywiście prawda. Piotr śpiewa w bardzo specyficzny sposób: w jego głosie czuć ogrom desperacji, załamania i rezygnacji. Jednak ci, którym nie odpowiadają takie interpretacje, nie powinni być zbyt zawiedzeni, bo na albumie zdecydowanie przeważają damskie wokale. Nie można tu oczywiście zapomnieć o gościnnym udziale Piotra Kollecka (Tower), który swym potężnym growlingiem wniósł nieco drapieżności w muzykę Batalionu ("Blood's in our Hands"). Drapieżność i żywioł pojawiają się także w innych momentach i jakby na chwilę pozwalają zapomnieć o płaczącym smutku, wyływającym z niemal każdego dźwięku każdej kompozycji ("Prywatne Piekło", "Nie Widzieć Krwi", "Chromonikelina"). Jako ciekawostkę potraktować można "Personal Jesus" z repertuaru Depeche Mode. W wykonaniu Batalionu utwór ten nabrał

Batalion d'Amour - Dotyk Iluzji (1999)

Wpisany przez bluelover

Wtorek, 25 Luty 2014 16:47 -

bardziej rockowego, agresywnego charakteru, a poza tym tu został zaśpiewany przez kobietę. Jednak grupa o wiele lepiej sprawdza się w klasycznych, gotyckich "dołach", usłanych melancholią, pięknem i uczuciem. A ponieważ ostatni utwór "W Połowie Drogi do Nikąd" ("Blood's on our Hands" to angielska wersja "Nie Widzieć Krwi") to zdecydowanie najwspanialsza i najpiękniejsza kompozycja na tym dziele, z niecierpliwością czekam na kontynuację rozpoczętego wątku.

"Dotyk Iluzji" to płyta, przy której można zastanowić się nad wieloma ważnymi sprawami. Rozmyślenia pogłębią refleksyjne, głębokie teksty, oscylujące wokół tematu iluzji, zapomnienia, przemijania... Miłość, szczęście, radość... wszystko wydaje się być tylko ulotną chwilą, której nic nie jest w stanie zatrzymać. Bo tu "...świat realny ze złudzeniem splata się..." --- Margaret, rockmetal.pl

download: [uploaded](#) [4shared](#) [solidfiles](#) [mediafire](#) [yandex](#) [mega](#) [filecloudio](#) [ziddu](#)

[back](#)